

SPØRRETIMEN I STORTINGET ONSDAG 8. DESEMBER 1982 KL. 1100

Spørsmål nr. 1 fra representanten Carl I. Hagen til statsministeren:

"Høyres formann Jo Benkow har uttalt at et tillegg på 8% ved neste års lønnsoppgjør kan ansees som akseptabelt.

Mener statsministeren at et slikt nivå for den nominelle lønnsstigningen vil bidra til å bedre konkurranseevnen for norsk næringsliv, når f.eks. lønnsveksten i Sverige og Finland vil ligge på ca. 2%?"

S v a r:

Ærede president,

Uttalelsen fra Høyres formann 1. desember om lønnsveksten til neste år er blitt betydelig misforstått av mange. Jeg viser derfor til hans presisering som bl.a. er gjengitt i Aftenposten 3. desember.

Spørsmålet om hvor stor lønnsvekst en kan ha til neste år for at norsk industri ikke skal tape ytterligere konkurranseevne er omtalt i Salderingsproposisjonen for 1983. Man bygger her på utviklingen av lønnskostnader pr. produsert enhet. Om dette sies det at: "Skal vi få den bedringen i norsk næringslivs konkurranseevne fra 1982 til 1983 på omlag 3 3/4 pst. som de to kronejusteringene i høst bidro til, må den gjennomsnittlige lønnsveksten fra i år til neste år begrenses til kanpt 6 pst. inklusive lønnsoverheng, sentrale tariff tillegg og lokale tillegg. Med det lønnsoverhenget en regner med, krever dette en meget moderat lønnsglidning i 1983 og da

er det i praksis ikke plass til tariff tillegg. Dette er sannsynligvis også nødvendig dersom næringslivets konkurranseevne ikke skal svekkes i løpet av 1983."

Efter at det har oppstått misforståelser på dette område, kan det være grunn til å understreke at både Høyres formann og andre politiske ledere har gjort det klart at man må regne med reallønnsnedgang neste år, dersom man mener alvor med å beskytte arbeidsplassene og bekjempe arbeidsløsheten. Jeg tillater meg også å minne om at Arbeiderpartiets formann allerede i Dagsrevyen 18. oktober uttalte at hun "tror det blir en nedgang i disponibel realinntekt i Norge i 1983, uansett hvorledes vi snur og vender på oss."

Det er meget verdifullt at det kommer klar og tverrpolitisk beskjed om hvorledes virkeligheten er. En skremmende lang rekke konkurranseutsatte norske arbeidsplasser vil gå tapt dersom de blir belastet med vesentlig lønnsstigning i disse krisetider. Den sterke nedsettelse av reallønnen i Sverige, kombinert med den voldsomme devalueringen der, vil forsterke en allerede på forhånd jernhard konkurranse for mange norske bedrifter.

Dersom man får en tilstrekkelig moderat lønnsutvikling i Norge, slik at den bidrar til å styrke konkurranseevnen og bevare arbeidsplassene, vil det offentlige også kunne sette inn mer penger til ytterligere tiltak som kan styrke sysselsettingen.